

Nr 303

Lag

om förhöjning av vissa ersättningar i anledning av yrkesskada m. m.;

given Stockholms slott den 6 juni 1962.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

1 §.

Livränta eller sjukpenning på grund av obligatorisk försäkring jämlikt

1) lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete,

2) lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar,

3) lagen den 11 juni 1937 (nr 348) om krigsförsäkring för ombord å fartyg tjänstgörande personer,

4) lagen den 14 maj 1954 (nr 243) om yrkesskadeförsäkring eller

5) lagen den 14 maj 1954 (nr 246) om krigsförsäkring för sjömän m. fl. skall, i den mån ersättningen ej utgives av staten, förhöjas enligt vad nedan sägs.

Vad i denna lag stadgas om livränta skall, där viss del av livränta utbytt mot ett engångsbelopp, avse den del av livräntan som icke omfattas av utbytet.

2 §.

Livränta, som tillkommer skadad vars arbetsförmåga är nedsatt med minst två tiondelar eller, för tid efter utgången av den månad under vilken skadad fyller sextiosju år, med minst tre tiondelar, skall förhöjas med trettio procent, om skadan inträffat år 1955 eller tidigare, med tjugu procent, därest skadan inträffat något av åren 1956 eller 1957, och med tio procent, om skadan inträffat något av åren 1958 eller 1959.

Livränta, som tillkommer efterlevande make eller annan i 20 § lagen om yrkesskadeförsäkring avsedd efterlevande för tid till och med den månad, under vilken den ersättningsberättigade fyller sextiosju år, eller barn, fader, moder eller adoptant, skall jämväl förhöjas enligt vad i första stycket sägs.

Har livränta omreglerats enligt lagen den 17 juni 1955 (nr 469), skall förhöjningen utgå å den omreglerade livräntan. I fall som avses i 9 § första stycket sistnämnda lag skall förhöjning icke utgå å den del av livräntan, som svarar mot arbetsförtjänst vilken jämlikt nämnda lagrum icke beaktas vid tillämpning av 2 § sagda lag.

¹ Prop. 1962: 119; L·U 25; Rskr 310.

Förhöjning må ej föranleda att livränta överstiger det belopp, vartill enligt lagen om yrkesskadeförsäkring skolat uppgå om den skadades årliga arbetsförtjänst beräknats till femtontusen kronor.

3 §.

Är någon behäftad med två eller flera skador, som var för sig medföra rätt till livränta enligt någon av de i 1 § angivna lagarna, skall vid bestämmande av rätt till förhöjning enligt denna lag arbetsförmågan anses bestämd med det tal, som utgör summan av de för de skilda skadorna bestämda invaliditetsgraderna.

4 §.

Har i anledning av skada utgått livränta enligt någon av de i 1 § angivna lagarna, må senare utgående sjukpenning i anledning av skadan icke understiga det belopp, vartill den enligt lagen om yrkesskadeförsäkring skolat uppgå vid en årlig arbetsförtjänst, som enligt nämnda lag förutsättes för rätt till livränta av den storlek vartill livränta till den skadade vid förlust av arbetsförmågan uppgår efter förhöjning enligt denna lag.

5 §.

Där ej annat följer av vad ovan stadgats, skall i fråga om förhöjning enligt denna lag i tillämpliga delar gälla vad som finnes föreskrivet beträffande den ersättning, som förhöjts genom lagen.

6 §.

Till bestridande av den kostnad för varje kalenderår, som föranledes av bestämmelserna i denna lag, åligger det annan arbetsgivare än staten att erlägga proportionellt tillägg till de avgifter, som jämlikt 38 och 39 §§ lagen om yrkesskadeförsäkring skola för året beräknas för honom.

Angående debitering och uppbörd av tillägg, som avses i första stycket, skall tillämpas vad i sådant hänseende gäller rörande där omförmälda avgifter.

7 §.

De närmare föreskrifter, som finnas erforderliga för tillämpningen av denna lag, meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1963 men äger icke tillämpning i ersättning, som belöper å tid dessförrinnan.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräftat låtit.

Stockholms slott den 6 juni 1962.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

TORSTEN NILSSON

